

Страшилище.

(Приказка)

оплото врѣме събуди всичко. Дървесата се разлистнаха. Овошките отдавна прѣцвѣтѣха и наливатъ малките си плодчета. Трѣвитѣ и посѣвитѣ се люлѣятъ високо надъ земята. Птицитѣ весело подскочатъ и се гушатъ въ хладнитѣ мѣста.

Врабцитѣ на стада налитатъ на посѣвитѣ да търсятъ зрънца. Тѣ обичатъ най-много конопенитѣ сѣменца, но конопътъ не е още прѣцвѣтѣлъ.

Минаватъ дни и тѣхната любима храна се показва. Но каква бѣда! . . .

Двѣ врабчета оплашени, разтреперани като листъ, блѣдни катъ мрътвецъ, съобщаватъ на другаритѣ си печалната вѣсть:

— При конопа не ходѣте! Страшно, страшно!...
— Кой е тамъ? — питатъ всички едногласно.
— Държи тояга, рѣцѣ маха; страшно, братя, страшно! . . .

Врабцитѣ зашумѣли, затрепкали. . . Всички хвъркнали и накацали по гѣститѣ клонѣ — близо до конопа. Никое не се рѣшавало да слѣзе въ нивата. Прѣзъ листата гледали *страшния човекъ* изправенъ всрѣдъ конопа.

Главата му била покрита съ голѣма шапка, която закривала цѣлото лице. Дългата му брада